୨୪-୧୨-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମକୁ ନିଜର ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଦୀପକୁ ନିଜେ ହିଁ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ, ମାୟାର ତୋଫାନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ଘୃତ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର l

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଗୁପ୍ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ସମ୍ପ□ ବା ବର୍ସା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ଦେଇଥାଏ ?

ଉ□ର:- ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁପ୍ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ବର୍ସା ମିଳିଯିବ l ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଶରୀର ଛାଡିଲେ ବହୁତ ଭଲ, ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ l ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ସହିତ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯଦି ନକରି ପାରୁଛ ତେବେ କର୍ମଣା ସେବା କର l ବହୁତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ l ନିଜର ଚାଲି-ଚଳଣ ଏବଂ କଥାବା□ା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସା□ିକ ହେବା ଦରକାର l

---

ଗୀତ:- ନିର୍ବଳ ସେ ଲଢାଇ ବଳବାନ୍ କି...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି l ବାବା ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ଗୀତ ଶୁଣୁଛ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର l ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି— ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ୧୨ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀପ ଜଳାଇଥାନ୍ତି l ତୁମେ ପୁଣି ମରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ଜ୍ୟୋତି ନିଜେ ହିଁ ଜଳାଉଛ l ଯେଉଁମାନେ ମାଳାରେ ଆସିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି l ପ୍ରଜା ଏହି ମାଳାରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି l ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର ଯେ, ଆମେ କିପରି ବିଜୟ ମାଳାରେ ପ୍ରଥମେ ଯିବୁ l ଯେପରି ମାୟା ବିରାଡି ତୋଫାନ ଆଣି ବିକର୍ମ କରାଇ ନ ଦେଉ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦୀପ ଲିଭିଯିବ l ଏବେ ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦୁଇଟିଯାକ ବଳ ଦରକାର l ଯୋଗ ସହିତ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ l ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜ ଦୀପକୁ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡିବ l ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲୁ ରହିବ l ରେସ୍ (ପ୍ରତିଯୋଗିତା) ଚାଲୁଛି ତେଣୁ ବହୁତ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ପଡିବ— ଯେପରି ଜ୍ୟୋତି କମ୍ ନ ହୋଇଯାଉ, ଲିଭିନଯାଉ ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଘିଅ ପ୍ରତିଦିନ ପକାଇବାକୁ ପଡୁଛି l ଯୋଗବଳରେ ଶକ୍ତି ନଥିଲେ ଦୌଡିପାରିବ ନାହିଁ l ପଛରେ ରହିଯିବ l ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢାର ବିଷୟ ଥାଏ, ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ— ମୁଁ ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରବୀଣ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ସେହି ହିସାବରେ ପୁଣି ମେହନତ କରିଥା'ନ୍ତି l ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି l ସ୍ଥୁଳ ସେବାର ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ l ଅନେକଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଥାଏ l କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ଜ୍ଞାନର ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି l ଦିନକୁ ଦିନ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ l ଜଣେ ମାଲିକର ୬-୮ଟି ଦୋକାନ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ l ସବୁ ଏକାଭଳି ଚାଲି ନଥାଏ l କେଉଁଠି କମ୍ ଗ୍ରାହକ ତ କେଉଁଠି ଅଧିକ ଗ୍ରାହକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି l ତୁମର ମଧ୍ୟ ଦିନେ ସେହି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମକୁ ରାତିରେ ମଧ୍ୟ ଫୁରସତ ମିଳିବ ନାହିଁ l ସମସ୍ତେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଝୁଲା ଭରପୂର କରୁଛନ୍ତି l ପୁଣି ଏତେ ସନ୍ତାନ ଆସିବେ ଯେ, ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ l ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି ନା l ଏଠାରେ ଏହି ଜିନିଷ ବହୁତ ଭଲ ଶସ୍ତା ମିଳୁଛି l ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଏହି ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ବହୁତ ସହଜ l ସମସ୍ତେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ବିଷୟରେ ଜାଣିଗଲେ ପୁଣି ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ l ତୁମେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ସେବା କରୁଛ l ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ସେବା କରିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି କର୍ମଣା ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ରହିଛି l ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ l ପରସ୍ପରକୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ l ଏହା ତ ବହୁତ-ବହୁତ ଶସ୍ତା ଖଣି ଅଟେ l ଏହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ ହୀରା-ଲୀଲାର ଖଣି l ୮ ରତ୍ନର ମାଳା ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି ନା l ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ଏହି ମାଳା କେଉଁମାନଙ୍କର ତିଆରି ହୋଇଛି l

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ କିପରି ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହେଉଛୁ l ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ, ଯାହାକୁ ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି l ଏବେ ତୁମ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକାରୂପୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲୁ, ଏବେ ନର୍କର ମାଲିକ ହୋଇଯାଇଛୁ, ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଲେ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ହିଁ ନେବୁ l ବ□ମାନ ପୁନର୍ବାର ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ l ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ ଜାଣିଛ l

ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସାରା ଦୁନିଆ ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛି । ଯୁଗ ତ ଅଲଗା ଅଲଗା ରହିଛି ନା । ଯଦି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିବେ ତେବେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନେବେ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ ତେବେ ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ପୁଣି ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆସି ଜନ୍ମ ନେବେ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଉଛ ସଂଗମଯୁଗୀ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏବେ କଳିଯୁଗର ଶୁଦ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ବି.କେ. ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାମାନେ ପ୍ରାକ୍ଟିକାଲରେ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବାକୁ ହେବ । ଦୋକାନ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ଧାରଣା ନଥିଲେ ଦୋକାନ ସମ୍ଭାଳିପାରିବ ନାହିଁ । ସେବାର ଫଳ ତ ବାବା ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଜ୍ଞ ରଚନା ହେଲେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି କାହାକୁ ଅଧିକ ଦକ୍ଷିଣା, କାହାକୁ କମ୍ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ବ□ମାନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଆମର ଧନ୍ଦା ହେଲା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରାଇବା । ଏଭଳି ଯଜ୍ଞ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ନଥାଏ ଯେଉଁଠି କହିବେ ଯେ ଆମେ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଏହାକୁ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ପାଠଶାଳା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଦେବୀ-ଦେବତା ପଦ ପାଇପାରିବେ । ବାବା ରାୟ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପରମଧାମରୁ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଆସିଛ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ପରମଧାମ ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଏହି ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ମତ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ଯିଏ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମାଲିକ ହେବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଆମେ ସବୁଠାରୁ ଭାଗ୍ୟବାନ, ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ତାରକା ଅଟୁ । ଜ୍ଞାନ ସାଗର ହିଁ ଆମକୁ ଏଭଳି କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରକା ତ ସ୍ଥୁଳରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମର ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆମେମାନେ ହିଁ ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା, ଜ୍ଞାନ ତାରକା ହୋଇଥିବୁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ଏପରି କରାଉଛନ୍ତି । ନାମ ତ ରହିବ ନା । ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କର ଆମେ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ସେ ତ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ନୁହଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ନିଜ ସମାନ କରାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ତାରକା ତୁମକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟରେ ପୁଣି ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବୁ । କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଆମେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଯୋଦ୍ଧା ଅଟୁ । ସେମାନେ ପୁଣି ମନକୁ ବଶ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ହଠ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ହଠଯୋଗ ଆଦି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହୁଛି, ତୁମକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେବାକୁ ଆସିଛି । ଏହି କଥା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଗାଇଡ୍ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମୁଖ୍ୟ ପଣ୍ଡା, କାଳର କାଳ ଅଟେ । ସତ୍ୟବାନ ଓ ସାବିତ୍ରୀର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ରହିଛି ନା ! ତାଙ୍କର ଶାରୀରିକ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ଦୁଃଖୀ ହେଉଥିଲେ । ତୁମେ ତ ଖୁସି ହେଉଛ । ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାକୁ ନେଇଯିବି, ତୁମେ କେବେ ଦୁଃଖୀ ହେବ ନାହିଁ । ଜାଣିଛ ଆମର ବାବା ଆମକୁ ସୁଇଟ୍ ହୋମ୍ (ଶାନ୍ତିଧାମ)କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ମୁକ୍ତିଧାମ, ନିର୍ବାଣଧାମ କୁହାଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତ କାଳମାନଙ୍କର କାଳ ଅଟେ । ସେ ତ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ନେଇଯାଉଛି, ମୁଁ ତ କେତେ ବଡ କାଳ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯାଇଥିଲି । ସାଜନ ସଜନୀମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେବେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ପଢୁଛୁ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସିବୁ । ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଯିବୁ ପୁଣି ତଳକୁ ଆସିବୁ । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ତାରକା ଅଟ । ଆଗରୁ ନର୍କର ତାରକା ଥିଲ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତାରକା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମକୁ ଜେଜବାପାଙ୍କର ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । ଏହା ବଡ ଜବରଦସ୍ତ ଖଣି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଥରେ ମାତ୍ର ବାହାରୁଛି । ସେ ଖଣି ତ ବହୁତ ଅଛି ନା । ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ ବହୁତ ବାହାରି ଚାଲିଛି । କେହି ଖୋଜିଲେ ଆହୁରି ବହୁତ ବାହାରିବ । ଏଠାରେ ତ କେବଳ ଥରେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଖଣି ମିଳୁଛି— ତାହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଖଣି । ଏମିତି ତ ଜ୍ଞାନର ପୁସ୍ତକ ବହୁତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତାକୁ ରତ୍ନ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର

କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ନିରାକାରୀ ଖଣି ଅଟନ୍ତି । ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜର ଝୁଲା ଭରପୁର କରୁଛୁ । ତୁମେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ଦୋକାନରେ ଅଧିକ ବିକ୍ରି ହେଲେ ତା’ର ନାଁ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯାଏ । ତୁମେ ଏଠାରେ ପ୍ରଜା ସହିତ ଉ□ରାଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛ । ତେଣୁ ଏଠାରୁ ରତ୍ନର ଝୁଲା ଭରି ପୁଣି ସେଠାରେ ଯାଇ ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ଝୁଲା ଭରୁଛନ୍ତି । ବାକି ସେହି ସମୁଦ୍ର ନୁହେଁ ଯାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ରତ୍ନର ଥାଳି ଭରି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି । ସେହି ସାଗରରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ମିଳି ନଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର କଥା । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପୁଣି ତୁମକୁ ରତ୍ନର ଖଣି ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ପ୍ରଚୁର ହୀରା-ଲୀଳା ରହିବ, ଯେଉଁଥିରେ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି କରିବ । ଭୂମିକମ୍ପ ଇତ୍ୟାଦି ହେଲେ ସେସବୁ ଭିରତକୁ ଚାଲିଯାଏ । ସେଠାରେ ତ ମହଲ ଆଦି ବହୁତ ତିଆରି ହେବ, ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ବହୁତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ— କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଯେପରି ଘର ତିଆରି କରିଥିଲ ସେହିପରି ପୁଣି ତିଆରି କରିବ । ସେଠାରେ ତ ବହୁତ ସହଜରେ ଘର ଆଦି ତିଆରି ହେଉଥିବ । ବିଜ୍ଞାନ ବହୁତ କାମ ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସାଇନ୍ସ ଶବ୍ଦ ରହିବ ନାହିଁ । ସାଇନ୍ସକୁ ହିନ୍ଦୀରେ ବିଜ୍ଞାନ ବୋଲି କହିଥା’ନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ ବୋଲି ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ‘ବିଜ୍ଞାନ’ ଶବ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହୁଛି । ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗକୁ ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ କୁହାଯିବ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ରତ୍ନ ମିଳୁଛି, ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ ହେଉଛୁ । ଏହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ନଲେଜ ଅଟେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବଡ-ବଡ ଭବନ ତିଆରି ହେବ । ଆମେ ବ□ମାନ ହିଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣୁଛେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛୁ । ତୁମର ଏହି ଦେହ ସହିତ କୌଣସି ମମତ୍ୱ ନାହିଁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଯାଇ ନୂଆ ଶରୀର ନେବୁ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥା’ନ୍ତି ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ନୂଆ ନେବୁ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଅଥବା ଶୋକ ରହିବ ନାହିଁ । ନୂଆ ଶରୀର ନେଲେ ତ ଭଲ କଥା । ଆମକୁ ବାବା ଏପରି କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ । ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବାସ୍ତବରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଗୀତାରେ ଏସବୁ କଥା କିଛି ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କିପରି ହେଉଛି, ତାହା ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଏବେ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାବା ସେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ପରମ୍ପରା କିପରି ଚାଲିଥିବ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ କଥା । ବିନାଶ କାହାର ହେଲା ? ଅନେକ ଧର୍ମର । ତେବେ ବ□ମାନ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ନା । ବ□ମାନ ଅନ୍ତିମ ସମୟ, ତେଣୁ ସୃଷ୍ଟିର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ, କେବଳ ଶିବବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କ’ଣ ଏହି ବାବା କିଛି ହେଲେ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ଅଛି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଶ୍ରୀମତ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତର କୌଣସି ଦରକାର ହିଁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ତ ଯଥା ରାଜା-ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସେହି ମତ କେହି ଜଣେ ଦେଇଥିବେ । ଦେବତାମାନେ ଶ୍ରୀମତଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ୱର୍ଗ ହେଉଛି, ଆସୁରୀ ମତ ଦ୍ୱାରା ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଶ୍ରୀମତ ହେଉଛି ଶିବଙ୍କର । ଏସବୁ ସହଜରେ ବୁଝିବାର କଥା । ଶିବବାବାଙ୍କର ହିଁ ଏସବୁ ଦୋକାନ (ସେ□ର)ଅଟେ । ଆମେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ଦୋକାନକୁ ଚଳାଉଛୁ । ଯିଏ ଭଲ ଦୋକାନ ଚଲାଇଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥାଏ । ଠିକ୍ ଯେଭଳି ବ୍ୟବସାୟରେ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବିରଳ କେହି ଏ ବ୍ୟାପାର କରିଥା’ନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାପାର ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗର ବ୍ୟାପାର କରିପାରିବେ । ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମ- ବାସ୍, ବୁଦ୍ଧିରେ ତାକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ରାମ-ରାମ କହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଚୁପ୍ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ମୁଖରେ କିଛି ହେଲେ କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଶିବପୁରୀ, ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ଏସବୁ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ମିଠା ଘର, ମିଠା ରାଜଧାନୀ ମନେ ଅଛି । ସେମାନେ ସ୍ଥୁଳ ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହା ହେଉଛି ସୂକ୍ଷ୍ମ ମନ୍ତ୍ର । ଯୋଗ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । କେବଳ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛୁ ।

କିଛି ହେଲେ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଜପ କରିବାର ନାହିଁ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ କିଛି ହେଲେ ଶବ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡିନଥାଏ । ଗୁପ୍ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ବର୍ସା ଚୁପ୍ ରହି, ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ଆମେ ପାଉଛୁ । ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଶରୀର ଛାଡିଦେଲେ ବହୁତ ଭଲ । ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ କରିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ "ଅନ୍ତ ମତି ସୋଗତି" (ଅନ୍ତିମ ସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ଗତି) ହୋଇଯିବ । ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପଠାଇଦେବି । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ସମସ୍ତ ପରହେଜ (ତମୋଗୁଣି ଖାଦ୍ୟ ଓ କର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା) ଏହିଠାରେ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସ□ୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛ ତେଣୁ ତୁମର ସବୁ କିଛି ସା□ିକ ହେବା ଦରକାର— ଚଳନ ସା□ିକ, ବାଣୀ ସା□ିକ । ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହରେ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା— ପିୟୁ-ପିୟୁ ବୋଲ୍ ସଦା ଅନମୋଲ୍.... ।

ତୁମେ ହେଉଛ ରୂପ-ବସନ୍ତ । ଆତ୍ମା ରୂପ (ଯୋଗୀ) ହେଉଛି । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସି ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଶୁଣାଇବେ । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛି । ଏହା କୌଣସି କମ୍ ଜାଦୁଗରୀ ନୁହେଁ ! ବାବା ମଧ୍ୟ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ନିରାକାର, କଥାବା□ା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଶରୀର ନେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେଉଛ, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ଶରୀରଧାରୀ ସହିତ ମମତା ରଖ ନାହିଁ । ନିଜର ବୋଲି କିଛି ହେଲେ ଭାବ ନାହିଁ । ମମତା ତୁଟାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ଏହି ଯୁକ୍ତି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ପଡୁଛି । ମାୟା ଏପରି ଯେ ଚାପୁଡା ମାରିଦେଉଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବକ୍ସିଙ୍ଗ୍ ଅଟେ, ଅନେକ ତ ଚୋଟ ଖାଇ ପୁଣି ଛିଡା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା, ମାୟା ଚାପୁଡା ଲଗାଇ ଦେଲା, ମୁହଁ କଳା କରାଇଦେଲା । ଯେପରିକି ୪ ମହଲାରୁ ତଳକୁ ପଡିଗଲ । କ୍ରୋଧ କରିଲ ତ ଯେପରି ତିନି ମହଲାରୁ ତଳକୁ ଖସିଗଲ । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ଏବେ ଦେଖ, ପିଲାମାନେ ଟେପ୍ ମଧ୍ୟ ମାଗୁଛନ୍ତି । ବାବା ଟେପ୍ ପଠାଅ । ଆମେ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବୁ । ଏହାର ପ୍ରବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବହୁତ ଜଣ ଶୁଣିଲେ ବହୁତଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଖୋଲିବ । ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ କଲେଜ ଖୋଲନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପରଜନ୍ମରେ ବିଦ୍ୟା ଅଧିକ ମିଳିଥାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି— ଟେପ୍ ମେସିନ୍ କିଣ ତେବେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସ□ୋପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ-ବହୁତ ସଂଯମ ଆଚରଣ କରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ, କଥାବା□ା ସବୁକିଛି ସା□ିକ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସମାନ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ନିରାକାରୀ ଭଣ୍ଡାର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଜର ଝୁଲାମୁଣି ଭରପୁର କରି ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ରତ୍ନଗୁଡିକୁ ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିକୁ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ବିଧିପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାର ବିଶେଷ ଆଧାର ହେଲା ନିଜର ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି କାରଣ ତୁମର ମନ୍ତ୍ର ହିଁ ହେଉଛି ମନମନାଭବ ଏବଂ ଯୋଗକୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷ ଆଧାରସ୍ତମ୍ଭ ଯଦି ନିଜର ଅଧିକାରରେ ରହିଛନ୍ତି ବା ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ବିଧିପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ ଯେତେବେଳେ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ସେହିଭଳି କରିପାରୁଛ, ଯେଉଁଠାରେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ ସେଠାରେ ଲଗାଇପାରୁଛ, ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ରାଜାକୁ ହଲଚଲ୍ କରୁନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧିପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ତେବେ କୁହାଯିବ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜେ ମାଷ୍ଟର ବିଶ୍ୱ ରକ୍ଷକ ହୁଅ, ସମୟକୁ ନିଜର ଶିକ୍ଷକ କରନାହିଁ ।